

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 27, številka 2
FEBRUAR 2007

V TEJ ŠTEVILKI

- O KULTURI
- O DRUŽINI
- O VZGOJI
- O RAZVAJENOSTI
- O KNJIGI
- O SVETOSTI

ODHOD DUHOVNEGA POMOČNIKA ROBIJA FRIŠKOVCA

Poslovilna sv. maša (Foto: Tilen Kranjc)

Naj ne zbledi tvoj nasmeh! (Foto: Tilen Kranjc)

V nedeljo, 14. 1., se je od nas poslovil dosednji duhovni pomočnik Robi Friškovec. Z nami je preživel pet let in pol. Zaradi številnih novih obveznosti, ki jih ima, je

moral delo duhovnega pomočnika v naši župniji zaključiti. Vsi bomo pogrešali njegovo iskrivost, optimizem in globoko zasidranost v Go-

spoda. Želimo mu veliko uspeha pri njegovih novih projektih, ki mu jih narekuje njegova poklicanost; med drugim postavitev dveh domov za ljudi, ki jih družba zaradi pretekle zaznamovanosti ne sprejema tako, kot bi si zaslužili. Robi, hvala za vse! Gospod pa naj blagoslavlja tvoje poti!

Tomaž

KO POGLEDAM NAZAJ, VIDIM ...

Če bi začel pisati po načelu asociacij, s pogledom nazaj na pet let in pol v Logatcu, se mi zapišejo naslednje besede: sprejetost, rast, prijateljstvo, odprtost, mladi ... Veliko je bilo trenutkov, ki so obogatili moje življenje med vami.

Kot sem že omenil med poslovilno sveto mašo, me je skozi vsa leta nagovarjala vaša odprtost za dobra dela. Nikoli mi ni bilo težko sprožiti neke akcije, ker sem poznal vaš odziv in dobro voljo

pripravljenosti pomagati. Prav zaradi tega so mnogi mali ljudje, ki jih srečujem pri svojem poslanstvu, zbrali pogum in prišli v občestvo, k sveti maši ... čeprav so dolgo časa gojili strah pred nesprejetostjo med nami, kristjani, v svojih župnijah. Pregovor pravi: "Kadar veste, kam ste namenjeni, vam tega ni potrebno opravičevati pred drugimi." Mislim, da je vsakomur, ki me pozna, jasno, da me pot v življenju vodi naprej. Kot z vsakim izmed

vas ima Bog svoj načrt tudi z mano. Naj bo moja nadaljnja pot oplemenitena z vašimi molitvami. Hvala vsakomur od vas za najmanjšo stvar, storjeno meni ali enemu od teh najmanjših bratov in sester. "Dokler ste živi, delajte dobro!" (sv. Ambrož)

Z blagoslovom!

Robi Friškovec,
zaporniški vikar

O KULTURI

Je že tako, da meseca februarja veliko pišemo in govorimo o kulturi. Obiskujemo koncerte, gledališke predstave, recitale in podobno. Da, smo kot čreda ovac, saj februarja se pač tako spodobi. Res? Enkrat na leto? In - ali je kultura izključno le to? Kaj pa kultura medčloveških odnosov, kultura življenja, kultura duha?

V Slovarju slovenskega knjižnega jezika lepo piše, da je "kultura skupek dosežkov, vrednot človeške družbe kot rezultat človekovega delovanja, ustvarjanja." Današnji čas nam kaže in poudarja

dosežke razvoja v medicini, tehnologiji, na vseh mogočih področjih, pri tem pa pogosto zanika vrednote, glavne zapovedi, pravičnost, skrb za druge. Namesto sožitja med generacijami se vse pre-

pogosto v ospredje postavlja posameznik, ki s svojo voljo ureja ves "vesoljni svet". In kaj ima pri tem kultura? Ima toplino, potrpežljivost, strpnost, skrb za drugega, ljubezen in darovanje ... vse to, kar nas s svojim življenjem uči Jezus Kristus. Pa ne le februarja.

NevMa

SVETA DRUŽINA 2006

Kosilo pri družini. Štirje krožniki s pripadajočim priborom. Za mizo le trije. Med obedom pride brez pozdrava zamenjarjen moški srednjih let in začne jesti. Pogovor se ustavi. Ženi je nerodno. Ne ve, kaj bi rekla.

Po vljudnostnem pozdravu pogovor spet steče, a Marko je še vedno nekoliko odsoten. Pozneje ga v dobrem razpoloženju mati pohvali, da je kar priden, da uboga in da zadnje čase celo pove, kam gre in kdaj bo prišel.

V tem prijetnem razpoloženju navrže: "Ampak, oženil bi se pa že lahko."

Spontano sem postavil retorično vprašanje, ne da bi pomislil na posledice: "Ste mu tako govorili tudi, ko je bil star osemnajst let?"

"Če bi se poročil ... in pustil alkohol ... in cigarete ... če bi dokončal šolo ... si poiskal službo ... ali vsaj kaj delal, bi bilo vse v najlepšem redu." Če vzamemo zgodbo o Abrahamu in Izaku kot pedagoško interpretacijo, ki govori o naravnem konfliktu med starši in otroki, ko slednji odraščajo, bomo v zgodbi zasledili očete in matere v Abrahamu, otroke v Izaku.

Bog želi, da Izak postane samostojen. Abraham doživlja sinovo odraščanje kot zelo dramatično, da ima občutek, kot da ga Bog krade in ga želi uničiti. Abraham se nanj močno naveže in se boji, da bi ga izgubil. S svojim posesivnim odnosom ustvarja dodaten konflikt in napetost na medgeneracijski ravni. Bog ga pošilja v katarzo. Človek je bolj učljiv, če ga boli.

Bog Abrahamu pove, da Izak ni njegov, marveč Božji otrok in ima v božjem načrtu pravico do samostojnega življenja in lastne vizije.

Starša morata zaupati Bogu in sinu, hčeri.

Otroci morajo staršem povedati, da odraščajo in da želijo postati samostojni, starši pa morajo po drugi strani otrokom povedati, da jih imajo radi in da jih ne želijo izpustiti v svet nepripravljene in nevezgajene. Srečni so otroci, ki se prepirajo s svojimi starši, kajti le tako lahko razumejo in imajo milost spoznati, da jih starši brezpogojno ljubijo.

Sodobne družine so bolj podobne Abrahamovi kot Sveti družini. Zgodba o dvanajstletnem dečku v templju je precej manj napeta in dramatična kot starozavezna pripoved o Abrahamu in Izaku.

Abraham je Božji učenec in naš učitelj.

Župnik

O VZGOJI - ZAPIS S SEMINARJA

Človek je bitje, ki potrebuje: nego, vzgojo in šolo. Vsi se sprašujemo, kakšen človek je in tudi o tem, kakšen naj bi bil. Dosegel naj bi uravnotežen razvoj. Šolskih klopi naj ljudje ne zapuščajo samo z znanjem, ampak tudi s srčno kulturo. Te uvodne misli dr. Huberta Požarnika so nas pritegnile v dvorani Državnega sveta, kjer smo govorili o Vzgojnem načrtu v slovenski šoli.

Namen tega strokovnega posveta je bil:

- ali je v naši osnovni in srednji šoli potreben sistemski pristop k vzgoji učencev,
- ali naj bo sistemski pristop uzakonjen
- katere naj bodo sestavine vzgojnega načrta
- koliko avtonomije naj ima šola pri izvajanju ukrepov
- kje in v kakšni meri naj bodo opredeljene pravice in dolžnosti učencev

Naš priznani pedagog Pediček pravi: "Človek mora stvarnost ne le spoznati, ampak jo tudi preoblikovati." Pedagoška veda se ne sme krčiti samo na znanje,

samo na védenje. V zvezi s tem je zanimiva Svetinova ugotovitev: "Slovenska šola dobro pripravlja otroka na zunanji svet, manj pa na notranji svet." Vrednote med seboj namreč niso uravnotežene. - Če mene vprašate, kaj je v mladosti potrebno jasno spoznati ali na kaj je potrebno prvenstveno dati odgovor, bi rekel: Kje so razlogi našega bivanja? Od kod smo in čemu smo, kam gremo? - Ko to dobro in smiselno utemeljimo, smo že rešili več kot polovico dilem in težav vzgoje.

V zadnjem času se v naši družbi in v naših šolah množi seznam otrokovih in človekovih pravic, krči pa se seznam dolžnosti.

Liberalistični nazor v neskončnost poudarja svobodo nad vse, sekundarne vrednote zapostavlja in jih ne upošteva, čeprav so izredno pomembne za zdrav človekov razvoj in za dobro delovanje družbe: discipliniranost, delavnost, dobrotljivost, poslušnost ...

Če za vzorec vzamemo samo Nemčijo, kako glede tega tam čutijo in kako ravnajo? Ena tretjina primanjkljaja v šolstvu gre na račun sekundarnih vrednot. To se pokaže kasneje pri zaposlovanju. Primer: Ljudska banka Berlin je razpisala 60 delovnih mest. Prijavilo se jih je 1000. Izbrali so štiri. Zakaj? Manjkala jim je drža sekundarnih vrednot. Danes je zares težko koga zaposliti, ker je sorazmerno malo ljudi, ki bi jih prvenstveno zanimalo, kakšne obveznosti in dolžnosti bodo imeli na delovnem mestu, ne pa kakšne pravice bodo imeli.

V Sloveniji gre 10 do 14 šolskih dni samo za krotenje učencev. Teža v Sloveniji leži na pripravljalnih (kurativnih) temah, manjka pa preventivna vzgoja. Smo pred izbiro: je človek sredstvo ali cilj? Želimo izobraženega človeka ali tudi oblikovanega? Nam je dovolj znanje ali celostna osebnost? Želimo duševno in duhovno bogatega človeka ali plitvega? Rešitev teh dilem ali nalog vzgoje je seveda v sodobnih starših, ki so

prvi poklicani, da skrbno zaživijo sekundarne vrednote.

Tudi osebnosti učitelja je potrebno posvetiti več pozornosti. Izoblikovati bi se moral termin: PEDAGOŠKI ČLOVEK. Ne more se vpisati

na pedagoško akademijo nekdo, ki mu je povsod drugod spodletelo, za pedagoško smer bo pa ustrezen.

Tone
Kompare

vse - v vseh pogledih, ne le v materialnem smislu - in ga s tem prikrajšamo za izkušnje, preko katerih bi se naučil, kako se lahko sam in samostojno spopade z življenjskimi problemi.

Predavatelj je nazorno, z mnogimi vsakdanjimi primeri, obenem pa strokovno poglobljeno razgrnil pogubno starševsko in vzgojiteljsko razvajanje. Razvajanje poznamo v vsej zgodovini. O njem govori že Sveto pismo stare zaveze - Sirahova knjiga - in je temelj študije o razvajenosti. O razvajenosti govorijo pravljice; najbolj tipična je Pepelka.

Lastnosti razvajenosti: otroci se ne naučijo delati, hočejo dobiti le najboljše, ne naučijo se odgovornosti. Razvajeni otroci skozi otroštvo naberejo veliko znanja, ne znajo pa ga uporabiti niti na delovnem mestu, kar je zelo boleč dejavnik razvajanja. Smisel učenja pa je, da znamo znanje uporabljati.

"Odgovornosti se neposredno ni mogoče učiti," pravi Bogdan Žorž. Zanj o-

PREDAVANJE PSIHOTERAPEVTA BOGDANA ŽORŽA

V četrtek, 21. 12. 2006, je župnijska Karitas Dolenji Logatec organizirala predavanje Bogdana Žorža v Glasbeni šoli na temo razvajenosti, ki smo se ga udeležili v velikem številu.

Bogdan Žorž je širši javnosti znan, ko je pred štirimi leti v

knjigi "RAZVAJENOST - rak sodobne vzgoje", spregovoril o razvajenosti. Z otroki, mladostniki in družinami se kot psiholog in psihoterapevt ukvarja že več kot osemindeset let. Razvil je tudi izviren družinski model terapevtske pomoči, ki v praksi deluje v njegovem zavodu. S svojo ženo ga je ustanovil v Čepovanu nad Novo Gorico. Predavatelj pojmuje razvajenost kot pretirano varovanje otroka, da mu dajemo

stajajo učne ure ali kakšen tečaj. Odgovornost je nekaj, kar se privzga ob primeren odnosu do reševanja problemov, sprejemanju napore in izbire. Če pa v najstniški dobi spoznamo, da svojemu otroku nismo privzgjili odgovornosti, je rešitev samo ena: temu otroku čim prej omogočiti, da doživi življenjsko razočaranje, poraz, neuspeh. Pri tem mu je treba pomagati, da prepozna sebe in svojo neodgovornost kot "krivca" stanja - ter mu dati priložnost, da se iz tega poraza izkoplje. To ne pomeni, da otroka zapustimo, zavrzemo, ampak prav nasprotno.

Osebnost razvajenca je osebnost odvisnika. Ni se naučil odgovornosti, reševanja problemov, sporazumevanja, naporov za doseganje ciljev, odrekanja.

Zdravilo za razvajanje je delo, napor za doseganje ciljev - ne glede na materialne zmožnosti. Pri tem pa je odločilen vpliv staršev.

Za konec pa še modra misel o razvajenosti, ki jo je zapisal A. M. Slomšek: "Otrokom vse dovoliti pomeni storiti jih nezadovoljne za vse žive dni.

Kdor želi srečno starost dočakati, se ne sme v mladih letih razvaditi."

Sara A. Doljak

KAM S KNJIGO V INFORMACIJSKI DOBI?

Ali še drži stari rek "Povej mi, kaj bereš, in povem ti, kdo si?" Tako vprašanje se nam vsiljuje po tem, ko prisluhnemo mladim v eni prav njim namenjenih TV-oddaj (decembra 2006). Vsebinsko podobna vprašanja odpira mag. Božo Rustja, odgovorni urednik Ognjišča, v sestavku "Besede" Naše poslanstvo 40, Družina, Ljubljana 2006.

Iz obeh omenjenih sporočil veje razmisleka vredno spoznanje, da celo iz najbolj oddaljenih krajev prihajajo sporočila tudi po internetu. Uveljavlja se prepričanje, da je svetovni splet navzoč povsod in da že lahko govorimo o informacijski dobi.

V omenjeni TV-oddaji prihaja iz ust najstnikov sporočilo, da postaja računalniška sporočilnost edina pot k osvajanju znanja, še več, tudi edina pot k novim miselnim zaključkom, ki so bili do sedaj domena miselnih premikov posameznikov skozi

stoletja človekovega razvoja. Med mladimi razpravljalci je prevladalo prepričanje, da klasični mediji, npr. knjiga, izgubljajo na svojem pomenu. Ali res in do katere mere?

Tako kot mag. Božo Rustja in komentator omenjene TV-oddaje si tudi sam postavljam vprašanje, ali ima knjiga še vedno svoje mesto v sodobni kulturi, pri sodobnem oblikovanju mišljenja, ustvarjalnosti, nazorski orientaciji,... Pridružujem se mnenju tis-

tih, ki pravijo da:

- Knjiga od nas še vedno zahteva večji miselni napor za osvajanje novega znanja, vajo lahko pogledamo večkrat, ko iščemo odgovore na številna vprašanja, in ob njej si lažje vzamemo čas za razmislek.

- V knjigi lažje najdemo "pluralnost mnenj."

Blog, eno najbolj uporabljanih "orodij" na svetovnem spletu, ponuja možnosti, da se vsakdo "izkašlja". Tako se nabira ogromno balasta, ki zahteva zrelost pri selekciji množice informacij.

Samo z elektronsko informacijo je enostavneje ustvarjati "enoumje" in vsiljevati določena stališča npr. "oblastnih", običajno finančno močnih struktur. Tako posredovana mnenja so običajno podkrepjena z množico ponavljajočih se informacij, ki vsiljujejo le določene poglede.

Ob knjigi se lažje ustavimo, premislimo, soočamo z drugimi, poglobljamo znanje, ne zbiramo samo informacij ... Zanimivo, vsaj zame, je zato

mnenje razpravljalca, ki po lastni izkušnji sodeč, prepričuje mlade, da z leti vse večkrat poseže po knjigi, ki mu pomaga pri razmišljanju in oblikovanju lastnih zaključkov. Teh si samo s hitrimi, računalniško posredovanimi informacijami, ni mogoče zagotoviti.

Ob knjigi in s knjigo se človek lažje duhovno pogloblja. Zato je pomembno, da se naučimo dobro knjigo tudi izbrati. Naj povzamem ta razmislek z besedami že citiranega mag. B. Rustja, ko zapiše, da "v kulturi, ki sloni na kratkotrajnosti, obstaja nevarnost prepričanja, da so dejstva in informacije pomembnejše od vrednot. Internet namreč ponuja veliko znanja, ne uči pa nas vrednot."

Potem, ko sprejemam misel, da nam dobro izbrana knjiga vsaj lahko omogoči poglobljen razmislek o vsem, kar nam ponuja bogastvo računalniških informacij, se najprej vprašam, kako do dobre knjige?

Sprejemljiva se mi zdi misel, da bi ob iskanju nove vsebine ob prenovi Griča ali kje drugje, ne nazadnje morali pomisliti tudi na ponudbo dobre knjige. V mislih imam predvsem tisto knjigo, ki vzgaja in nadgrajuje kopico internetnih informacij.

Prav dobra knjiga je po mnenju mag. B. Rustja "dobrodošla v iskanju resnice, objektivne informiranosti, poglobljenega znanja, pomoči pri duhovni rasti ..., ko gre za vprašanja, ki zadevajo smisel življenja ..."

Smiselno se mi zdi, da bi se v naših skupnih prizadevanjih, morda tudi s pisanjem v Farnem listu in drugje, zmogli opozarjati ali bolje: svetovati drug drugemu, kaj dobrega kaže prebrati.

Pomagajmo drug drugemu pri izboru dobre knjige!

K izboru dobre knjige pa bi se na najbolj dostopen način za začetek lahko približali s "priročno izposojjo" knjige, ki bi bila tako lažje dosegljiva in priporočljivo branje za vse, ki jih miselni okvir

krščanstva še posebej zanima. Tudi pri izbiri knjige moramo biti pozorni, še posebno zaradi "poplave" literature, ki vnaša v naš svet tradicionalnih vrednot drugačne poglede, ki jih ne kaže sprejemati brez temeljitega premisleka.

Pavle Mihevc

MLADINSKA SREČANJA

V učilnici župnije Dolenji Logatec potekajo od jeseni 2006 vsak petek mladinska srečanja. Namen teh srečanj je še naprej pravilno usmerjati mlade ljudi v zdravem krščanskem vzdušju.

Srečanja so zelo prijetna in polna pozitivne energije, saj v božjem življenju ni negativizma.

Srečanj se udeležujemo mladi ter vsi starejši, ki so v srcu še mladi in verjamejo v Božjo besedo. Program je pester in zanimiv, tako da na srečanjih ne poznamo dolgočasje.

Teme so različne, tako da vsak najde kaj zase. Takšen način je dober, ker imamo priložnost spoznavati različne ravni spoznavanja tako življenja kot drug drugega, kar je dobra podlaga za srečno mladost in pristen nasmeh na obrazu. Tako vedno znova spoznavamo, kako malo potrebujemo v življenju, da smo veseli. Veselje ni v materialnem bogastvu, ampak so pomembne tiste stvari, ki jih z rokami ne moremo prijeti, lahko pa jih s srcem.

Jesus je nenehno opozarjal, naj se ljubimo med seboj, naj med nami ne bo sovraštva. Ljubezen je gotovo ena najlepših stvari, ki smo jih v življenju prejeli, le premalokrat se zavedamo, da je najlepši občutek, ko ljubiš in si ljubljen.

Naj zapišem še nekaj o vsebini programa. Enkrat mesečno si ogledamo film s predhodno razlago; še posebej ganljive so kateheze, kjer pojemo lepe pesmi. Pri tem sedimo na tleh v krogu, kar je posebej lep obred češčenja Boga. Gostje večera nam

spregovorijo o svojih izkušnjah, zelo zanimive pa so družabne igre, kjer se veliko smejemo. Na zadnjem srečanju so nam mladi iz MIC Ljubljana predstavili življenje mladih v Ukrajini. Tam veliko otrok in mladih živi na cesti, brez staršev, so prezebleni in lačni.

Vabim vse mlade, ki si želijo tovrstnega druženja, da se nam pridružijo. Zame so srečanja zelo pozitivna in me zelo veseli, da se jih lahko udeležujem.

Blaž Šušteršič

SVETNICA MESECA

**BRIGITA IZ KILDAREJE -
BRIGITA IRSKA,
OPATINJA,
ZAVETNICA IRCEV**

Goduje 1. februarja

Sodobna računalniška tehnologija in medmrežje omogočate vpogled v podatkovne baze, preko katerih lahko tolmačimo duha časa.

Na spletnih straneh Statističnega urada Republike Slovenije lahko preverjamo pogostost določenih imen skozi desetletja.

Ugotavljamo, katera so redkejša - nekatera prav zanimivo nenavadna, razvidna so tista, ki izginjajo, tista, ki se pojavljajo na novo ... prikazi so vezani celo na regijsko razporeditev za nazaj do leta 1920. Zanimivo, najpogostejše ime za moškega je še danes Janez, za žensko pa Marija. Glede na imena, za katera pa se danes odločamo Slovenci, bo stanje čez nekaj desetletij popolnoma drugačno.

Brigita se je rodila okoli leta 453 blizu Kildareja na Irskem. Izročilo pravi, da jo je krstil veliki pokristanjevalec Irske, sveti Patrik. Deležna je bila dobre vzgoje, njena notranja lepota ji je sijala tudi z obraza. Kot mlado dekle je odklanjala ženitne ponudbe in se zavezala čistosti. Srečo je iskala v dobrih delih. Lahko je pomagala revežem, saj je bila iz premožne družine. Sledila je velikim delom svetega Patrika, ki je ustanavljal

samostane. Ona je ustanovila ženskega. Bil je prvi na Irskem. Vodila ga je sama in ga kmalu razširila z moško klavzuro. Ta dvojni samostan je postal eden najvidnejših te dobe na Irskem. Samostani so bili, tako kot pri nas kasneje, središča cerkvene uprave, kulturnega razvoja dežele in njenega gospodarstva. Prepotovala je Irsko in ustanavljala nove samostanske družine. O njej je šel glas, da je vsa božja in da v Bogu premore vse. Pripisujejo ji mnogo čudežev.

Umrla je 1. februarja leta 523. Velja za prvo zavetnico Ircev. Izvor njenega imena pa nekateri povezujejo s keltsko besedo "brigh", kar pomeni moč in silo. Zanimivo, dolgo je bila čaščena kot zavetnica živine, kar naj bi kazalo na njeno domnevno kmečko poreklo. Z Irsko smo tako bolj povezani kot se zdi. Ne samo preko imena svetnice, ki ga nosijo Slovenke, temveč tudi preko irskih misijonarjev. Ti so bili prvi, nekateri morebiti iz samostanov, ki jih je ustanovila sveta Brigita, ki so v sredini osmega sto-

letja preko Salzburga pričeli s širjenjem krčanske vere na našem etničnem ozemlju.

Latinski pregovor "Nomen est omen" nas opominja, da tudi samo ime zaznamuje človeka. Zato je prav, da otroke poimenujemo po krščanskih svetnikih in svetnicah, ker nam je, kot pravi hvalospev pri mašah svetnikov, njihovo življenje zgled, občestvo z njimi vir upanja, njihova priprošnja pa pomoč. In Brigita je eno takih imen.

Jan

RAZMIŠLJANJE IN POGOVOR O SVETOSTI

V novo leto 2007 smo zakonci 2. skupine vstopili z razmišljanjem in pogovorom o svetosti. Čeprav se danes zavedamo, da "svetost ni ena izmed valut tega sveta" (A. Rebula, Družina, št. 44/2006), pa hkrati tudi vidimo, da današnja družba razodeva globoko potrebo po svetnikih.

Vsak človek je poklican k svetosti oziroma vsi kristjani, naj bomo katerega koli stanu ali položaja, smo poklicani k polnosti krščanskega življenja in k popolni ljubezni.

Zgodovina krščanske svetosti, predvsem zgodovina junaške stopnje svetosti, kakršno so dosegli svetniki, se tiče vsakega kristjana. Že zato, ker je bil vsak kristjan posvečen z zakramentom sv krsta, nato pa še z drugimi zakramenti, in ga Bog tudi z notranjimi navdih - po glasu vesti - kliče k svetosti, brez katere ne bi nihče videl Gospoda.

Spoznati svetnike, se pravi seznaniti se z najodličnejšimi zastopniki krščanstva. Svetniki so se namreč v hoji za Kristusom in s pomočjo milosti dvignili nad običajno človeško majhnost in povprečnost in so (vsaj nam povprečnejšem se zdi) na drzen

način živeli iz evangelija. Niso se ustrašili veljati za "ne-spametne zaradi Kristusa" (1 Kor 4,10) in so zaradi njega imeli vse za izgubo (Flp 3,8). Ravno s tem pa so prispevali in še zdaj v človeški družbi največ prispevajo k temu, da življenje postaja bolj človeško.

Svetništvo ni kaj drugega (po besedah Alojza Rebule; Družina, št. 44/2006) kot človeška žlahtnost, poveljučana do junaških mer. Med drugim je tudi dokaz, kako je mogoče biti velik kristjan na najrazličnejše načine, z najrazličnejšimi darovi in najrazličnejšimi temperamenti: primerjajmo na primer že ribiča Petra in izobraženega Pavla, genialnega Avguština in umsko nenadarjenega arškega župnika, filozofsko hladnega Tomaža Akvinskega in čustveno plamenečo Terezijo iz Lisieuxa, našega svetovljan-

sko velikopoteznega Baraga in našega slovensko usmerjenega Slomška....

Ali če primerjamo možne prihodnje svetnike, znanstveno usmerjenega Ukmarja in umetniško usmerjeno Cvetano Priol...

Svetniki so bili ljudje s težavami, boji in preizkušnjami kakor mi. Njihova svetost je pravzaprav učinek nezasluženega božjega daru, ki ga imenujemo posvečujočo milost.

Stanje posvečujoče milosti, ki nujno vključuje prostost od smrtnega greha, popolnoma nezdružljivega s stanjem milosti, je prva in temeljna stopnja svetosti. Na to osnovno svetost misli sv. Pavel, ko v svojih pismih vse kristjane imenuje "svete", čeprav ni dvoma, da niso bili vsi sveti v tistem pomenu, na kakršnega mislimo, kadar govorimo o svetnikih.

Posvečujoča milost je torej najprej počelo nadnaravnega spoznavanja Boga in nadnaravne ljubezni do njega, ki naj nas končno privede do blaženega spoznavanja in blažene ljubezni v zveličanju. Ker svetost obstaja v zedin-

jenju z Bogom, Bog pa je ljubezen sama (1 Jan 4,8.16), zato svetosti ni brez nadnaravne ljubezni. Čim večja je mera nadnaravne ljubezni, tem večja je mera posvečujoče milosti in svetosti same.

Ljubezen daje pobudo še za druge kreposti, ki pa so tudi pogoj, da ljubezen sploh more obstajati - tako vera in upanje, ali pa so nekakšno njeno orodje - tako npravne ali moralne kreposti, predvsem tako imenovane glavne kreposti, to je razumnost, pravičnost, srčnost in zmernost. Tesno zvezo in sorodstvo ljubezni z drugimi krepostmi nakazuje že sv. Pavel (1 Kor 14, 4); cerkveni očetje to resnico podrobneje razlagajo in pogosto trdijo, da je ljubezen mati vseh kreposti. In na koncu odgovor na uvodno vprašanje, kdo je svetnik?

Svetnik je zastonski dar Boga človeštvu. Je človek, ki je vesel, da ga je Bog ustvaril takega kakršen je, ki je vesel, da je lahko človek; nima rad svojih grehov in napak, jih pa v ljubezni izkorišča za dobro ter jih tako, z božjo pomočjo, spreminja. Svetnik ponižno

prizna, da vsega ne zmore sam in je zelo vesel pomoči, ki mu jo kdorkoli ponudi. Nima v rokah merilne palice, da bi meril, kdo sodi med njegove prijatelje in kdo ne, kdo je vreden in kdo ni, pač pa v svoji širini, ki je deležnje na božji brezmejnosti, gre k slehernemu in sprejme vsakega, ter mu pove, da ga ima rad, da ga sprejema in da mu je prav malo mar, kaj

ljudje govorijo, kajti ve, da je vsakdo tempelj Boga samega.

Lepo je srečati svetnika, še lepše pa se je truditi, skupaj z njim, za lastno svetost.

Igor in Andreja
Cergolj

LOGAŠKA ŽUPNIJA TUDI NA SVETOVNEM SPLETU!!!

Svet sprejema in razvija računalniško tehnologijo z veliko hitrostjo. Čas je že, da se tudi Logaška župnija predstavi preko tega medija. In to predvsem zato, da lahko pridete do hitrih in "svežih" informacij. Poskusno so naše strani na svetovnem spletu že kakšna dva meseca. Da bodo strani zares zaživele in nam bodo služile, vas prosimo, da nam sporočate obvestila, želje, članke, vprašanja, fotografije ... Še posebej ste vabljeni predstavniki različnih skupin (skavti, mladinska skupina, veroučitelji, ŽPS ...), da nam pošiljate obvestila. Na naših straneh lahko preberete tudi Tedenska oznanila in Farni list.

In kje nas najdete?

Kliknite na <http://zupnije.rkc.si/dolenji-logatec>
in ...

Snovalci

KOLENDAR FEBRUAR 2007

2. februar - SVEČNICA, Gospodovo darovanje. Sv. maša ob 8. in 18. uri. Pri obeh mašah bo blagoslov sveč in darovanje za razsvetljava v cerkvi. Ta dan bom obiskal bolnike, ker je prvi petek v mesecu. Po sv. maši molitvena skupina, ob 19. uri SREČANJE ZA MLADINO - Potovanje po Peruju.

3. februar - god sv. Blaža: od 16. - 18. ure češčenje Najsvetejšega in spovedovanje. Po sv. maši boste lahko prejeli Blažev blagoslov.

4. februar - 5. navadna nedelja, sv. maša bo ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice; ob 20. uri srečanje I. zakonske skupine

5. februar - po sv. maši srečanje skupine KARITAS; ob 20. uri srečanje KATEHETOV

6. februar - ob 19. uri srečanje birmanskih voditeljev

8. februar - Prešernov dan - KULTURNI PRAZNIK - pri sv. maši bomo molili za lepo vedenje in kulturo srca

9. februar - po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri SREČANJE ZA MLADINO - ogled filma

10. februar - od 16. do 18. ure češčenje Najsvetejšega in spovedovanje

11. februar - 6. navadna nedelja: sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice; ob 20. uri srečanje II. zakonske skupine

12. februar - ob 19. uri srečanje članov ŽPS

13. februar - ob 18. uri sv. maša, po sv. maši kateheza za birmance in starše I. skupine

15. februar - ob 19. uri srečanje s starši otrok 5., 6. in 7. razreda

16. februar - po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri SREČANJE ZA MLADINO - taizejska duhovnost

17. februar - od 16. do 18. ure češčenje Najsvetejšega in spovedovanje

18. februar - 7. navadna nedelja; sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri srečanje birmancev in botrov; ob 20. uri srečanje III. zakonske skupine

19. februar - ob 20. uri priprava na sv. krst. Prinesite s seboj družinsko knjižico.

20. februar - ob 18. uri sv. maša, nato kateheza za birmance in starše II. skupine

21. februar - PEPELNICA - začetek štiridesednevnega posta in priprava na veliko noč. Ta dan je STROGI POST. Pri sv. maši bo pepeljenje - zunanje znamenje, da želimo stopiti v spokorni čas.

23. februar - ob 17.30 uri sv. križev pot; sv. maša, po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri SREČANJE ZA MLADINO - družabne igre

24. februar - od 16. do 18. ure češčenje Najsvetejšega in spovedovanje

25. februar - 1. postna nedelja, KRSTNA; sv. maša bo ob 8. in 10. uri; ob 14. uri križev pot v cerkvi

27. februar - ob 18. uri sv. maša, po sv. maši kateheza za birmance in starše III. skupine.

